

עין משפט
נר מצוה

קנג א ב ג ח טו
מהלי אשפות הלי כח
סמג עשין סח טושע
אדעס סי ק ספי יז
קגד ד טיי פיי שס הלי
יא ועיין שס כח"מ
סמג שס טושע"ט אדעס סי
נה ספי ו:

רבינו חננאל

נחלם שעברו ופסטי
לה, הלך לא חישש
דכא ליזא ליה (ווחא)
אבל היזא דאמר ליה
ווחא חישש, אמר
חייך בן אבא ירי ויחזק
הטוען דאמר מעשה ביה
לא אמר כלום, ואמר
ליה "חייך" ר' לא
משנתנו ור' הוציא
מן ידן קמו כחבובי
בנותיה כלומר לא ניש
עט שבא בכ"ד וקרי
ברכות ואח"כ נס
לה יזא שחקת בנות
אלי לבנות חבובי מה
האחים שבו ודתי ולי
מן מעשה ביה לפיכך
אין לו טעמן שפירתי.
והנה ביקש ואמר ודלמא
דחייך שבו ויחזק
חבובי קריי אבל מוקם
שוכבין חבובי יזא טעמו
גיטא אלא בחבבותיה.

39

נאמן לומר פרעתי הכל במגו דאי צט
דבפרק אלמנה נזונית (וכחיות דף נז. ו)
היא אמרה לא נתנו מזונות ויתומים
ראיה והא אית ליה הכא דלא אמר כל
דלשעבר ולא בלהבא:

לֹא אֶחָד בָּהֶם. וְלֹא מִצֵּדִי בְּמִקְוֵה
שֶׁאֵין כּוֹתֵבִין כְּחוֹבֵה אוֹ בְּמִקְוֵה
שֶׁכּוֹתֵבִין וְיֵשׁ עֵדִים שֶׁנִּפְרַעְתָּ כְּחוֹבֵה
לְדִיתוֹ נֶאֱמַר לומר פְּרַעְתִּי אֵם
הִיא עַד גִּירוּשֵׁין אֲלֵא אִפִּי בְּמִקְוֵה
שֶׁכּוֹתֵבִין כְּחוֹבֵה וְיֹאמְרוּ מִיֵּיחָא
הַכְּחוֹבֵה אִינוֹ נֶאֱמַר לומר פְּרַעְתִּי
אִפִּי אֵם הִיא מוֹדֵה שֶׁכְּחוֹבֵה הִיא
יָדָה וְגַם הִגַּט יָדָה נִפְרַעְתָּ כְּעַדִּי
הַגַּט גִּירָא וְאֵעִיג דְּכֵמָה שֶׁנֶּאֱמַר
עַד כְּחוֹבֵה יָדָה הוּא מִסְפָּד שֶׁאֵם
תַּחֲנוּר וְתִמְכַּע הַכְּחוֹבֵה הוּא יִמְכּוֹר
שׁוֹבֵר שֶׁלֹּא תִגְנֶה פֶּסַם שְׁנֵי וְאִפִּילוֹ
אֵם יִפְסַד שׁוֹבֵר וְיֹדֵל לומר פְּרַעְתִּי
מִנֶּה מִגּוֹ דְּלֹאֲמֵר שֶׁנֶּאֱמַר אֵם אֵין
לִּי עַדִּי הִירוּמָה אוֹ פְּרַעְתִּי הֵכֵל
בְּגִמּוֹ דְּאֵין אֵת אֲשָׁמִי אֵם אֵין לִּי
עַדִּי קִדְּוִין אֲכַל עֲכָשִׁי שֶׁכְּחוֹבֵה
אֵם יָדָה תִּגְנֶה שְׁנֵי מֵאִמִּים אֵם
יִפְסַד שׁוֹבֵר כְּחֹבֵב כְּחוֹבֵה כְּחוֹלָא
דֵּא מִיָּמָּה נִפְרַעְתָּ כְּעַדִּי גִירוּשֵׁין לְבַד
בְּלֵא חֹזֶק הַכְּחוֹבֵה וְגַם דֵּר' וְיֹאמְרוּ
אֵת לִי פֶרַק גַּם פֶּסוּם (כ"ד דף
קפא: עט) כּוֹתֵבִין שׁוֹבֵר:

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ואמר אין את אשתי וא"ת
ד"ה יומים) צעי רבי יוחנן
מרו נתנו על מי להביא
וי"ל דהתם מיירי במזונות

לֹא אָמַר כְּלוּם מֵאֵי טַעְמָא כָּל מַעֲשֵׂה בֵּית דִּין
בְּכַמְבָּמָן דְּנִקְיָט שְׂטָרָא בִּידֵיהּ דְּמֵי א"ל רַבִּי הִיא
דְּכֵר אָבָא לְרַבִּי יוֹחָנָן וְלֹא מִשְׁתַּיְנוּ הֵיא זֶו
הַהוּאִיִּזְיָאָה גַּט וְאִין עֲמֹ כְּתוּבָה גִּזְבָּה כְּתוּבָתָהּ
א"ל טִי אֵי דַלְלָא לָךְ חֲסַפָּא לָךְ מִשְׁכַּחַת
מִרְגְּנִיתָא תוֹתָה אֲמַר אֲבִי מֵאֵי מִרְגְּנִיתָא
דַּלְמָא כִּמְקוּם שְׁאִין כּוֹתְבִין כְּתוּבָה עֲסָקִין
דְּגַט הֵיִינוּ כְּתוּבָתָה אֲבָל כְּמִקּוּם שְׁכוֹתְבִין
כְּתוּבָה אֵי נִקְיָטָא כְּתוּבָה גִּבִּיִּי אֵי לֹא לֹא
נִגְבִּיִּי הֲדַר אֲמַר אֲבִי לֹא מִלְתָּא הֵיא דְּאֲמַרִּי
דְּאֵי סִלְקָא דַּעֲתָךְ בְּמִקּוּם שְׁאִין כּוֹתְבִין כְּתוּבָה
עֲסָקִין אֲבָל בְּמִקּוּם שְׁכוֹתְבִין כְּתוּבָה אֵי
נִקְיָטָא כְּתוּבָה גִּבִּיִּי אֵי לֹא לֹא גִבִּיִּי אֲלֻמְנָה

מִן הָאִירוֹסוֹן כְּמֵאָה גְבִי'א בְּעָדֵי מִיתָת כְּעַל ל
הָכִי נְמִי אִם כֵּן מָה הוֹעִילוּ חֲכָמִים בְּתַקְנַת
חֲסֵדָא לִרְבִּי אֲשִׁי וְיֹאמְרֵנָה מִן הָאִירוֹסוֹן
אֵילִימָא מָהֵא דְתַנִּין נְתַרְמְלָהּ אוּ נְתַרְגִּין
הַגִּישׁוּאִין גּוֹבֵה אֶת הַכֵּל דְּלֵמָּא הֵיכָא דְכַתְּבָא
לְאַפּוֹקֵי מִדְּרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה דְאָמַר י'
לְכוֹנוּסָה אַצְטְרִיכָא לִיה דִּיקָא נְמִי דְקַתְּנִי גּוֹבֵה
דְכַתְּבָא לֵה הֵינֵן דְקָא תְנִי גּוֹבֵה אֶת הַכֵּל :

אלא תומכין על תנאי ב"ד ומגבה
דגט שמעיד שגירסה הוא מוכיח
אלא נקיט לה: לא גביא. אי משום
כתובה וגביא וימנא אחרייתו א"נ

תשום דלי צבי אמר פרעמי: לא
מלכא יא דאמרי. דנמקוס שומבין
שטר תכונה יכול לשטון פרעמי
לכן ס אלמנה מן האירוסין דלף
נמקוס שומבין אין כותבין על
האירוסין **במאי צביא**. תכונה על
כרך צברי מימת צבל: **לשטון**.
יורש ולומר פרעמי: **באקנפן**. שחקט
תכונה לארוסה והלא הכל שטעט
פרעמי: **גובה את הכל**. בין תכונה
של תנאי צ"ד דהייט מנה לאלמנה
ומאמית לבחולה בין תוספת:
שלא כהז לה. את התוספת:
דיקא נמי. דנכתב לה מיירי:
מאי

עון ולימא פרעתיה וכי תימא
א"ל מר קשישא בריה דרב
ר'אית לה כתובה מנא לן
בין מן האירוסין ובין מן
לה וכי תימא מאי למימרא
א כתב לה אלא על מנת
את הכל אי אמרת בשלמא
א אי אמרת דלא כתב לה
מאי

מסורת הש"ס

(א) כתובות פח.; (ב) יצמות
זכ: מכות כא.; (ג) [כתובות
פט.; (ד) כתובות מז. נד:
פט.; (ה) יצמות קטז.;
(ו) [וע"ט תוס' יומא יט:
ד"ה מי ליכא].

מוסף רש"י

[illegible]